

העברים ללחם כי תועבה היא לזרים. הרי לך ללחם של רע עין.

שלשה הם שודחים שכינה מן העולם וגורמים שדיירו של מקדוש ברוך הוא לא יהיה בעולם ובני אדם צוחחים ולא נשמע קולם, ואלה הם: מי ששובך עם נדה, משום שאין טמאה חזקה בעולם חוץ מטמאת הנדה, וטמאת הנדה קשה מכל טמאה בעולם. הוא נתמאות, וכל המתקרבים אליו נתמאים עמו. בכל מקום שהולכים, נדחתת שכינה מלפניהם.

ולא עוד, אלא שגורם צרות רעות על עצמו ועל אותו זרע שיליד. שכינון שיקרב אדם לנדה, אותה טמאה קופצת עליו ונשארת בכל איבריו, אותו זרע שיליד באותה שעיה, (טמאים) מושכים עליו רוח טמאה, וכל ימי יהה בטמאה, שהרי הבניין והיסודות שלו הוא בטמאה הרבה, ותקיפה מכל טמאה שבעולם, שמיד שיקרב אדם לנדה, אורה טמאה קופצת עליו, שכחוב ויקרא ט' ותהי נדחתה עליו.

מי ששובך עם בת אל נבר, שפכנית ברית קדש ואותה הברית לרשות אחרת, שכחוב ובעל בת אל נבר, ושינו ש אין קנהה לפני הקדוש ברוך הוא חוץ מקנהה של ברית קדש, שהיא ברית של השם הקדוש וסוד האמונה. מה כתוב? (נember כה) ויהל העם לננות אל בנות מואב. מיד ויתמר אף ה' בישראל.

בננות מואב מיד ויתמר אף ה' בישראל.

גהמא בישא בעלמא, בר מההוא לחם רע עין, מה כתיב (בראשית מ"ג) כי לא יוכל כי הזרים לא אל את העברים לחם רע עין. הלהת איננו דוחין שכינתא מעלמא, וגרמין, דדריריה דקודשא בריך הוא לא הויבעלמא, ובני נשא צוחין ולא אשתחמע קליהון. ואליין איננו: מאן (דף ג' ע"ב) דשכיב בנדה, בגין דלית מסאבי מקיף בעלמא בר מסאבו דנדיה. מסאבו דנדיה קשייא מכל מסאבו דעלמא, אסתאב איהו, וכל דמתקרביו בהדריה יסתאבו عمיה, בכל אחר דازלין אתחיה שכינתא מן קמייה.

ולא עוד, אלא דגרים מרעין בישין על גריםיה, ועל ההוא זרע דיולד, דכיזון דיקרב בר נש לגבי נדה, ההוא מסאבו דlige עליוי, וישתאר בכל שייפין דיליה, זרע דיולד בהhoa שעתה, (ס"א מסאבו) משכין עליוי רוח מסאבו. וכל יומו יהא במסאבו, דהא בנינה ויסודה דיליה איהו במסאבו רב ומكيف מכל מסאבא דעלמא, דמיד דקריב בר נש לגבי נדה, והוא מסאבו דlige עליוי, דכתיב, (ויקרא ט"ז) ותהי נדחתה עליו.

מאן דשכיב בבת אל נבר, דاعיל ברית קדש ואת קיימת בירושו אחרא, הכתיב, (מלacci ב') ובעל בת אל נבר. ותניין, לית קנהה קמי קדשא בריך הוא, בר קנהה דברית קדישא, דאייהו קיימה דשפא קדישא, ורזה דמהימנותא. מה כתיב (במדבר כ"ה) ומה כתיב (במדבר כ"ה) ויחל העם לננות אל

רָאשֵׁי הַעַם שִׂיעֻדִים וְלֹא מָוחִים בִּירִיכֶם, גַּעֲנָשִׁים בְּתַחְלָה, שְׁפִתוֹב קָח אֶת כֶּל רָאשֵׁי הַעַם וְהַזָּקָע אָוֹתָם לְהַנֶּגֶד הַשְּׁמֶשׁ. רַבִּי אַבָּא אָמַר, מַה זֶּה הנֶּגֶד הַשְּׁמֶשׁ? נֶגֶד הַבְּרִית שְׁנָקְרָאת שְׁמֶשׁ, וְעַלְיהָ נָאָמַר (תְּהִלִּים פ) פִּי שְׁמֶשׁ וְמָגֵן הַיְלָדִים. שְׁמֶשׁ וְמָגֵן דָא בְּרִית קְדִישָׁא. מַה שְׁמֶשׁ זָרָח וְאַנְהִיר עַל עַלְמָא, אָוֹף הַכִּי בְּרִית קְדִישָׁא זָרָח וְאַנְהִיר גַּוְפָא דָבָר נֶשׁ. מָגֵן: מַה מָגֵן אֵיךְ לְאַגְּנָא עַלְיהָ דָבָר נֶשׁ, אָוֹף הַכִּי בְּרִית קְדִישָׁא מָגֵן עַלְיהָ דָבָר נֶשׁ, וּמְאָן דְּגַטִּיר לֵיה, לִית נַזְקָא בְּעַלְמָא. הִכִּיל לְמַקְרָב בְּהַדִּיחָה וְדָא הוּא נֶגֶד הַשְּׁמֶשׁ.

רִישֵׁי עַמָּא, יַתְפִּסּוֹן בְּכָל דָּרָא וְדָרָא בְּחוּבָא דָא, אֵי יַדְעֵין וְלֹא מַקְנָאֵין לֵיה. בְּגִינַן דָחָובָא דָא עַלְיִיהו, לַקְנָאָה לֵיה לְקוֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא בְּהָאֵי בְּרִית, מְאָן דָא עִילְלָה קְדוֹשָׁה דָא בְּרִשׁוֹתָא אַחֲרָא, עַלְיהָ כתִּיב (שמות כ) לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֶחָרִים עַל פָנֵי. לֹא תַשְׁתַּחַוו לְהָם וְלֹא תַעֲבֵדָם כִּי אַנְכִי הָאֱלֹהִיךְ אֶל קְנָאָה קְנָאָה חֲדָא. וּעַל דָא אַתְדִּחְיָא שְׁכִינַתָּא מִקְמִיהָ. מְאָן דִמְשָׁקָר בְּבְרִית קְדִישָׁא דְחַתִּים בְּבְשָׁרִיה דָבָר נֶשׁ, כְּאֵילו מִשְׁקָר בְּשָׁמָא דְקוֹדֵשׁ אֶל קְנָאָה, מְאָן דִמְשָׁקָר חֽוֹתְמָא דְמַלְכָא, מִשְׁקָר בֵּיה בְּמַלְכָא, לִית לֵיה חַוְלָקָא בְּאֱלֹהָא דִישְׁרָאֵל, אֵי לֹא בְּחִילָא דְתִיוּבָתָא פְּדִיר. (ס"א וַיַּר)

רַבִּי יוֹסֵי פָתָח וְאָמַר, (שמואל א, י"ב) וַיִּשְׁבַּחו אֶת הָאֱלֹהִים וְגֹוי, וַיִּעַצְבוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁבַּחוּ וַיִּעַצְבוּ. דְדַחָו מַנִּיעִיו בְּרִית קְיִימָא קְדִישָׁא, הַוֹּן גַּזְרִין וְלֹא פְּרַעֵין, עד דְאָתָת דְבָרָה וַנְדִיבָת בְּהָאֵי לְכָל יִשְׂרָאֵל כִּמֵּה דְכִתִּיב, (שופטים ח) בְּפֶרֹעַ פְּרֻעָות בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְנִדְבָּע עַם בְּרַכְוּ הָאָה.

בְּהַתְנִדְבָּע עַם בְּרַכְוּ הָאָה.